Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

notarii seq. degoneri in estantia regie clientele sacer
dotalis dignitas subdidisse in solo martino aplica
dignitas pmanebat Hi. & si paliquib' supplicandu
regi fuit. imperauit potius quam rogauit & ad con
uiuii ei' frequenter rogatus abstinuit dicens. se men
se ei' participem esse non posse qui duos imperatores unu
regno alterum uita expulisset. postremo cum maxim'
se non sponte suppsisse imperium affirmaret sed im
pitum sibi amicitib' diuino nutu regni necessitate
armis deffendisse. & alienam uoluntate dei abeo u
deri penes quem ta. incredibili euentu victoria fu
isse & nullum q. ex aduer[illegible] sui non iacere occubuisse
tandem uictus tratio[illegible] in ne t pcib' adeuuuum uenit'
mirum in modum gau[illegible] ni[illegible] dente rege qd hoc inpe
trasset. conuiue autem [illegible] aderant uicini ad diem
festum ad [illegible] uocati summi illustresq; uiri p
fectus ide[illegible] q; esul euodius. uir quo nichil un
quam iustius illo fuit comitis duo summa potestate
pditi. frat regis & pat[illegible] & medius inter hos
martinus pbr accubuerat. ipse autem sellula iuxta
regem posita esederat. Ad medium fere conuiuii
ut moris est patera regi minister obtulit. Ille sco
ad modum epo poti' dari iubet. expectans adq;
ambiens. ut ab illi' dextera poculum sumeret. Sed
martinus ubi ebibit patera pbro suo tradidit.
nullum scilicet dignior estimans q' post se porrigeret. nec integrum sibi fore si aut ipsum regem aut
eos q' iuxta regem erant primi potuisset. Quod.